

ikke indgår i den foreslåede sanktionsstige, jf. bemærkningerne oven for til stk. 1.

Til § 120

Efter den foreslåede bestemmelse, der svarer til kriminallovens § 86, stk. 2, kan rettighedsfortabelse og konfiskation anvendes som tillægsforanstaltning til enhver anden foranstaltningsart. Det samme gælder også bøde, jf. nærmere forslaget til bestemmelsen i § 127, stk. 2.

Til § 121

Det følger af den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*, at rettens afgørelse om valg og udmåling af foranstaltning skal bero på en ligelig hensyntagen dels til grovheden af den begåede kriminalitet, dels til gerningsmandens personlige forhold.

I forhold til den gældende bestemmelse om foranstaltningsvalget i kriminallovens § 87 er hensynet til gerningsmandens personlige forhold nedtonet og nu ligestillet med hensynet til lovovertrædelsens grovhed. Dette indebærer, at retten i den enkelte sag skal vurdere, hvilken foranstaltningsform der som udgangspunkt kan komme på tale, og valget og udmålingen skal ske både under hensyntagen til lovovertrædelsens grovhed og til gerningsmandens personlige forhold.

I rettens vurdering skal der således ikke fokuseres alene på den begåede kriminalitet, men også på andre forhold, herunder den tiltaltes alder, tidligere kriminalitet mv. Et resocialiseringsbehov kan således betyde, at der skal anvendes en foranstaltning, der befinder sig et trin lavere på foranstaltningsstigen, end hvad den aktuelle sag ellers ville henføres til. Hvis gerningspersonen tidligere har begået lignende kriminalitet, kan det omvendt medføre, at der anvendes en trindhøjere foranstaltning (f.eks. anstaltsdom i stedet for tilsynsdom).

Det bemærkes i denne sammenhæng, at der forudsættes en øget anvendelse af personundersøgelser, bl.a. ud fra grundlæggende resocialiseringshensyn, således at personundersøgelser fremtidigt foretages i alle sager, der ikke åbenbart forventes afgjort ved bøde eller betinget anstaltsdom, jf. herved den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 436 og betænkningens afsnit XVI, kap. 4.1.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XV, kap. 2.

Det foreslåede *stk. 2*, hvorefter retten kan undlade at fastsætte nogen foranstaltning, når særlige omstændigheder taler for det, svarer til kriminallovens § 86, stk. 3, 1. pkt. Som efter gældende ret forudsættes be-

stemmelsen alene anvendt i de relativt få sager, hvor der end ikke er behov for den markering fra rettens side, der ligger i en advarsel.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XV, kap. 3.2, samt de foreslåede regler i § 118.

Til § 122

Bestemmelsen, der er ny, svarer med enkelte ændringer til straffelovens § 86 om såkaldt »varetægtsfradrag« og har til formål (udtrykkeligt) at sikre, at en eventuel frihedsberøvelse under efterforskningen af kriminalsagen indgår i rettens udmåling af foranstaltning.

Fradraget skal efter *stk. 1* ske i »den idømte anstaltsdom«. Dette sigter dels til egentlige anstaltsdomme efter de foreslåede bestemmelser i kapitel 31, dels til anstaltsdelen i en dom til anstalt og tilsyn efter kapitel 30. Fradraget kan alene ske i en tidsbestemt foranstaltning.

Hvis en vilkårsovertrædelse i forbindelse med en tilsynsdom sanktioneres med anstaltsanbringelse efter den foreslåede bestemmelse i § 139, stk. 2, finder fradragreglerne i *stk. 1* tilsvarende anvendelse, i det omfang den dømte i anledning af vilkårsovertrædelsen har været anholdt eller tilbageholdt, jf. henvisningen i det foreslåede *stk. 2*.

Har den dømte været anholdt, tilbageholdt eller indlagt til mentalundersøgelse i udlandet kan retten efter *stk. 3* bestemme, at der skal ske afkorting i den idømte sanktion. Bestemmelsen er – i modsætning til *stk. 1* – fakultativ.

Det foreslåede *stk. 4* indebærer, at reglerne i *stk. 1*, 1. og 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor den dømte har været anholdt eller tilbageholdt i anledning af overtrædelse af vilkår i tilknytning til benådning eller prøveløsladelse.

Til § 123

Den foreslåede bestemmelse opregner en række tilfælde, hvor helt særlige forhold hos gerningsmanden eller omkring den begåede handling kan føre til, at der idømmes en mindre indgribende foranstaltning eller efter omstændighederne slet ingen foranstaltning, jf. herved den foreslåede bestemmelse i § 121, stk. 2.

Bestemmelsen svarer med enkelte ændringer af redaktionel karakter til kriminallovens § 88.

Til § 124

Efter den foreslåede bestemmelse, der svarer til kriminallovens § 89, kan retten i de tilfælde, hvor en person, som allerede er dømt, men nu findes skyldig i yderligere en lovovertrædelse, der er begået før dom-